

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 250/05
17.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića i Zorana Savića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda Dragice Gajić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, rešavajući o žalbi branioca optuženog, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu, K. 664/04 od 10. decembra 2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. ZKP, dana 17. novembra 2005. godine, u prisustvu branioca optuženog advokata AV, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, i **POTVRĐUJE** presuda Okružnog suda u Beogradu K. 664/04 od 10. decembra 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Beogradu, optuženi AA, oglašen je krivim, zbog krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. OKZ, za koje mu je izrečena uslovna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od pet meseci i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ako optuženi u roku od tri godine ne učini novo krivično delo; optuženi je obavezan da sudu na ime paušala plati 5.000,00 dinara, a na ime troškova krivičnog postupka 10.000,00 dinara, u roku od 10 dana po pravnosnažnosti presude.

Protiv navedene presude, žalbu je izjavio branilac optuženog, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o krivičnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka, s`predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači i optuženi oslobodi od optužbe. U žalbi je zahtevano da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije, podneskom Ktž. broj 375/05 od 05. aprila 2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana

Pošto je u svemu postupio u smislu člana 375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća, kojoj nisu prisustvovali uredno obavešteni zamenik Republičkog javnog tužioca i advokat AB, mesto koga se javio advokat AV, koji je priložio zameničko punomoćje, kao i optuženi za koga se obaveštenje vratilo sa napomenom "stan zatvoren", na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbi, navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, datih objašnjenja branioca optuženog za navode i predloge u žalbi, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povredu krivičnog zakona, na štetu optuženog, na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, pazi po službenoj dužnosti, a u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Prema žalbi, izreka prvostepene presude je nerazumljiva, budući da se iz iste ne vidi ko je kupio heroin, od koga je taj heroin kupljen i za koga, i da nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a i oni koji su dati su nejasni i u znatnoj meri protivrečni.

Suprotno žalbenim navodima, Vrhovni sud nalazi da je izreka prvostepene presude jasna, iz opisa radnji navedenih u istoj proizilaze sva bitna obeležja bića krivičnog dela za koje je optuženi ovom presudom oglašen krivim, a nije ni u suprotnostima sa razlozima koji su dati u obrazloženju presude i koji sadrže sve odlučne činjenice koje se odnose, kako na radnju krivičnog dela u pitanju, tako i na psihički odnos optuženog prema tom delu.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u žalbi branioca optuženog ne iznosi se ni jedna nova činjenica ni dokaz, koji bi uticali na drugačije činjenično stanje, već se, ponavlja odbrana optuženog da on krivično delo u pitanju nije izvršio, i da za suprotan zaključak prvostepeni sud nema dokaza.

Vrhovni sud nalazi da su izneti žalbeni navodi neosnovani i da je prvostepeni sud pravilno našao da je optuženi u vreme, na mestu i pod okolnostima navedenim u izreci prvostepene presude izvršio krivično delo u pitanju. Naime, odbrana optuženog je opovrgnuta iskazom svedoka BB, koji je na logičan i uverljiv način tokom celog postupka izneo kompletan tok događaja, da je zajedno sa optuženim u kući njegove majke, pošto su prethodno nabavili heroin preko VV, isti konzumirali, a da je on heroin konzumirao u drugoj prostoriji u odnosu na prostoriju gde se nalazio optuženi AA. Da je navedeni svedok govorio istinu, ukazuje činjenica da on od pre poznaje optuženog, sa njim se družio od detinjstva, tako da nije imao razloga da neosnovano tereti optuženog za nešto što ovaj zaista nije ni učinio.

S`obzirom na izneto, žalbeni navodi branioca optuženog, da je iskaz navedenog svedoka "jedna pretpostavka i slobodna konstrukcija događaja", lišeni su svakog osnova.

Prvostepeni sud je posebno cenio iskaz svedoka GG, kako sam za sebe, tako i u vezi sa odbranom optuženog i navedenog svedoka BB, i osnovano istom nije poklonio veru, pre svega, zbog toga što se radi o bliskom rođaku optuženog (brat od ujaka), a i u pogledu činjenica gde su se sreli i kako dogovorili oko odlaska u DD svedok BB i optuženi i ovaj svedok (GG) i optuženi se razlikuju.

Kod ovakvog stanja stvari, žalbeni navodi da je bilo neophodno izvršiti suočenje između optuženog i svedoka, BB i GG, po oceni Vrhovnog suda su neosnovani, jer je prvostepeni sud imao dosta činjenica i razloga, na osnovu kojih je cenio verodostojnost iskaza navedenih svedoka.

Vrhovni sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud odbio predlog odbrane da se u dopunu dokaznog postupka sasluša svedok ĐĐ, brat optuženog, a što se i sada ponavlja u žalbi branioca optuženog, i date razloge, prvostepenog suda u tom pravcu u celosti prihvata i ovaj sud.

Prema tome, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, kako one od značaja za radnje izvršenja krivičnog dela, okolnosti pod kojima je krivično delo učinjeno, tako i u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenom delu. Na tako utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon, kada je radnje optuženog pravno kvalifikovao kao krivično delo omogućavanje uživanja opojne droge iz člana 246. stav 1. OKZ, pa su žalbeni navodi zbog povrede krivičnog zakona ocenjeni neosnovanim.

Ispitujući odluku o izrečenoj krivičnoj sankciji, Vrhovni sud nalazi da je prvostepena presuda i u tom delu pravilna. Prvostepeni sud je pravilno, na osnovu člana 41. OKZ, utvrdio i cenio sve okolnosti koje su u tom pogledu relevantni, i utvrđenim okolnostima koje su nesumnjivo osobito olakšavajuće okolnosti, dao značaj osobito olakšavajućih okolnosti koje opravdavaju primenu odredaba o ublažavanju kazne (član 42. i 43. OKZ), te je kazna zatvora od pet meseci pravilno utvrđena. Pravilno je prvostepeni sud našao da u konkretnom slučaju ima mesta izricanju uslovne osude, član 52. i 53. OKZ, pa je tako odredio da se izrečena kazna neće izvršiti, ako optuženi u roku od tri godine ne učini novo krivično delo. Vrhovni sud nalazi da će i samo upozorenje kazne uticati na osuđenog da više ne vrši krivična dela. S`toga su neosnovani žalbeni navodi branioca optuženog da je utvrđena kazna zatvora u trajanju od pet meseci, kao i rok kušnje od tri godine, suviše strog.

Sa iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Dragica Gajić, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ